

Plantes Carnívores a Catalunya

No és broma. No es tracta de cap monstre de pel·lícula. Les nostres carnívores són petites i discretes. I les seves víctimes no solen tenir gaires mil·límetres de llargada.

A Catalunya hi trobem 3 gèneres de Carnívores: Dròseres, Pingüícules, i Utriculàries.

Les dues primeres són plantes terrestres que habiten zones d'aiguamolls i degotalls. Les darreres són aquàtiques.

Són plantes amb flors i arrels. I en el cas de les Pingüícules amb fulles verdes prou grosses com per permetre la fotosíntesis. Es tracta doncs de plantes que “mengen” petits animals per a complementar la seva alimentació.

Les Dròseres.

A casa nostra en hi ha dues espècies:

Drosera rotundifolia (de fulles rodones), és la més comuna.

Drosera longifolia (de fulles allargades), és molt rara, i només viu en alguns indrets de la Vall d'Aran.

La Dròsera habita els aiguamolls i torberes on hi hagi Esfagnes, que és una mena de molsa que es fa en aquest indrets. Es tracta de un terra xop, i molt pobre en nutrients. La Dròsera captura petits insectes amb les seves fulles. El insecte quan es posa a sobre la fulla queda enganxat en una mena de gotetes de rosada, que són una substància que fa de cola. Aleshores les fulles es pleguem sobre elles mateixes, i atrapen l'animallet. Els enzims que segrega la fulla en dissolen les parts toves.

La Dròsera la trobem principalment als Pirineus. Viu en extenses colònies al indrets favorables. També en hi havia al Montseny, però fa poques dècades es va assecar la torbera que contenia les Esfagnes, i la població de Dròseres es va extingir.

Foto: *Drosera rotundifolia*

Les Pingüícules

Són les mes abundants. A Catalunya se'n fan 3 espècies:

Pinguicula vulgaris. Te les flors de color blau-violeta. Viu als Pirineus , Pre-pirineus i Montseny. Viu entre els 800 i els 2.300 metres.

Pinguicula grandiflora, també amb les flors blaves, té dues subespècies:
ssp. *grandiflora* es fa als Pirineus, entre els 1.500 als 2.400 metres.
ssp. *dertosensis* pròpia del Ports de Beseit, viu entre els 500 i 900 metres.

Pinguicula alpina. Te les flors blanques i grogues. Planta exclusivament Pirinenca. Molt escassa. Viu entre els 2.000 i els 2.500 metres.

Foto: *Pinguicula grandiflora* ssp. *grandiflora*.

Les Pingüícules anomenades també Violes d'aigua, per la forma de la seva flor, es fan general sobre degotalls, fonts, i vores de rierols. En zones mullades vaja.

Les seves fulles són basals, és a dir només neixen a la base de la tija de la planta. Tenen un color verd grogós, i és on queden enganxades les seves petites preses. Aleshores la fulla es replega sobre ella mateixa, i digereix el insecte.

Les Utriculàries

Les Utriculàries viuen en aigües poc profundes, més o menys surant lliurement, o lleugerament fixades al fons.

Les branques verdes que suren presenten unes petites bombolles, que no són més que fulles transformades. Aquest “flotadors”, anomenats Utrícules, són el seu tret més característic. Doncs a més d'ajudar a la planta a surar, són la seva trampa per a caçar.

Els petits insectes o larves que hi entren no en poden sortir. I són digerits.

Les flors, que surten de l'aigua, tenen un vistós color grog.

Foto: *Utricularia vulgaris*.

A Catalunya hi trobem dues espècies:

La *Utricularia minor*. Molt rara es fa als clots de les molleres a la Vall d'Aran

La *Utricularia vulgaris*. Viu a les aigües estancades, poc fondes, i netes de les terres baixes. Però és ja una espècie quasi en extinció, degut a la contaminació del medi aquàtic.

Pere Espinet Godayol

Bibliografia: Flora dels Països Catalans. Oriol de Bolòs i Josep Vigo. Ed. Barcino.
